

Säg att du förlåter mig

Iskallt kaffe och alvedon
lakanen är våldtagna och rädda att leva
strumporna är trasiga och fotona
i kolsvart mörker är de enda som vet

Tegelstenarna viskar är jag inte söt nog
varför går alla på mig och snälla snälla
lär dig att förlåta mig

Jag låter vinterregnet vinna med sin sanning
jag sköljs ner i rännstenen med de
trasiga små andra själarna som inte
heller vet var de ska ta vägen

jag har glömt hur man är kreativ
jag har tappat all min insperation
jag känner bara hjärtat slå
och röksuget växa
en längtan till något annat
som äter upp mig inifrån
och snälla
ta mig härifrån
låt mig inte vara osynlig

kan du lära dig att förlåta mig
jag hade behövt höra dig säga
jag struntar i vad de andra säger
du är vacker exakt som du är

snälla förlåt mig
jag har förstört allting
jag är verkligen ledsen för det
lär mig att leva igen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Citrusblomma med Poeter.se id #28945 innehar upphovsrätten